

jeg har ikke noget Haab om at see det gaae over til 3die Behandling, og jeg kan heller ikke sige, at jeg egentligt ønsker det af nogen anden Grund, end at det da muligvis kunde lykkes at faae et Løfte af den høitagtede Minister om, at han vilde underkaste Sundhedsforholdene en mere omfattende Prøvelse, hvori da ogsaa dette Punkt vilde komme med. Jeg troer, at det vilde være heldigt, om Sagen endte med en Udtalelse af Thinget i den angivne Retning, thi jeg troer, at det ellers let vil gaae saaledes, som andre ærede Medlemmer have bebudet, at denne Sag senere vil vende tilbage til os i en Skikkelse, hvori den er langt mindre tilfaldende end i den, hvori den nu foreligger. Det er sandt, at vi da kunne modsætte os den, om vi vilde, men det er dog virkeligt for lille en Sag til, at det var værd, at den skulde sætte slynderligt ondt Blod. Dette kan jeg ikke ønske, og derfor vil jeg stemme for det nu foreløbigt vedtagne Forslags Overgang til 3die Behandling, uagtet jeg maa gjentage, at jeg ikke troer, at der vilde kunne bringes noget Væsentligt ud af det, eller at det vilde lykkes Udvalget ved Conference med Ministeren eller med lægekyndige Medlemmer at omdanne det til et Lovforslag, som vilde kunne vinde Thingets Bisalb. Jeg maa ønske Overgangen besluttet, for at Afgjørelsen ikke skal faae nogen Character af at være sleet under en stærk Bevægelse, og fordi jeg derhos troer paa Muligheden af, at man vil kunne faae den ærede Minister til at give et saadant Løfte, som jeg har nævnt; maaskee kunde det ærede Thing da ogsaa i en Dagsorden slaae en Opfordring til at fremme en saadan Omordning fast. Derved vilde Sagen efter min Mening være bragt et Skridt fremad. Naar jeg skal tilstaae, hvad jeg oprigtigt mener, saa troer nemlig ogsaa jeg, at det vilde være heldigt at tage alle disse Forhold under Overveelse paa eengang og ikke at begynde med at behandle Stumper deraf; thi ganske vist har ogsaa jeg ligesom et andet æret Medlem af Udvalget (Madvig) i høi Grad sølt Savnet af Sagkundskab og Veiledning under denne Sags Behandling.

Formanden: Den ærede Ordfører kom tilbage til at omtale den Form, hvorunder dette

Lovbudkast har været behandlet. Jeg har ikke opfattet den ærede Ordførers Øtring som en Anke over den Maade, hvorpaa Formanden har bragt Lovbudkastet til Forhandling (Ordføreren: Nei, aldeles ikke); men jeg vil dog for at forebygge Misforstaaelse erindre ærede Medlemmer om, hvorledes Forholdet er. Det har altid lige siden den første Gang, et Endringsforslag kom frem om at substituere et heelt nyt Forslag istedetfor et foreliggende Lovbudkast, været Praxis, at dette er blevet behandlet paa den Maade, at det først er blevet sat under Forhandling og Afstemning før selve Lovbudkastet. Jeg mener, at Formanden gjør Ret i, saavidt muligt at holde ved den saaledes engang etablerede Praxis; der skal meget stærke Grunde til at afvige fra denne, og saadanne Grunde have ikke været tilstede.

Justitsministeren: Den ærede Ordførers sidste Udtalelser have givet mig Anledning til at forlange Ordet. Jeg holder ikke af at give Løfter, og allermindest Løfter, om hvilke Ingen kan vide, hvorvidt det staaer i min Magt at kunne opfylde dem, men jeg søger mig dog forpligtet til her fra Ministerkænten at udtale, at jeg med stor Interesse har hørt de Foredrag, som den ærede Ordfører og den ærede 2den Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) have holdt. Jeg troer, at det var en meget træffende Udtalelse, det sidste ærede Medlem fremkom med, naar han mente, at det vilde være heldigt, naar der var en personlig Forbindelse mellem det Ministerium, hvorunder Sundhedsforholdene fortere, og Sundhedscollegiet. Man kan maaskee præcisere Tanken gennem den Benævnelse, en saadan Mand vilde faae, det vilde blive et Slags Overmedicinalinspector. Jeg troer, at denne Tanke var fuldkommen rigtig, og det er en Tanke, som jeg vil haabe engang maa blive realiseret. Jeg har herved kun villet udtale, at jeg lægger den Vægt paa de to nævnte ærede Medlemmers Udtalelser, som de fortjene, og jeg tør forsikre, at de skulle blive overveiede meget nøie i Ministeriet og da navnlig ogsaa den Tanke om en personlig Forbindelse mellem Sundhedscollegiet og Justitsministeriet. Jeg haaber, at det høie Thing vil betragte denne